

ПРОТОКОЛ

№ 121

гр. Бургас, 17.07.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на седемнадесети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Пламен Анг. Синков

Членове: Даниел Н. Марков
Яница С. Събева Ченалова

при участието на секретаря Станка Ст. А.
и прокурора И. Анг. К.

Сложи за разглеждане докладваното от Яница С. Събева Ченалова Въззивно наказателно дело от общ характер № 20232000600129 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 09:30 часа се явиха:

Жалбоподателят подсъдим Н. С. К. се явява лично и със защитника си адвокат С. И..

З а Апелативна прокуратура-Бургас се явява **Заместник-апелативният прокурор И. К..**

По хода на делото:

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото, няма процесуални пречки. Няма да правя отводи на състава на съда и секретаря.

АДВ. И.: Да се даде ход на делото. Отводи на състава на съда, прокурора и секретаря няма да правим.

Съдът като изслуша становищата на страните и предвид личното явяване в съдебната зала на всички призовани лица, намира, че няма пречка за разглеждане на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

Съдията докладчик докладва делото.

Съдът дава ход на съдебното следствие.

ПРОКУРОРЪТ: Няма да соча нови доказателства. Да се приключи съдебното следствие.

АДВ. И.: Няма да соча доказателства.

Съдът като изслуша становищата на страните и като не намери служебна необходимост от събиране на допълнителни доказателства

О П Р Е Д Е Л И:

ПРОЧИТА приложените към делото доказателства.

ПРИКЛЮЧВА събирането на доказателствата и съдебното следствие.

ДАВА ХОД на съдебните прения.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми госпожи и господа съдии, постановената присъда се оспорва пред Вас като неправилна с доводи за явна несправедливост на наложените наказания „лишаване от свобода“ и „глоба“. Въпреки, че не са изложени конкретни доводи в тази насока, с жалбата се претендира за приложение разпоредбата на чл. 55 ал. 1 т. 1 от НК по отношение на наказанието „лишаване от свобода“, както и за приложение на разпоредбите на чл. 55 ал. 2 или ал. 3 от НК по отношение на кумулативно наложеното наказание „глоба“.

Считам подадената жалба за процесуално допустима, но по съществото си неоснователна и моля да я оставите без уважение.

Не се спори, че в хода на наказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, ограничаващи правата на подсъдимия в процеса и твърдения в тази насока не са изложени в подадената жалба. В случая съдебното производство е протекло по реда на съкратеното съдебно следствие, като подсъдимият К. е признал изцяло фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт и се е съгласил да не се събират доказателства за тези факти, а съдът е изпълнил задължението си за разясняване на правата му в това производство, както и задължението си по чл. 372 ал.4 от НПК-да установи, че самопризнанието му се подкрепя от събраните в хода на разследването доказателства.

Постановената присъда не се оспорва и с доводи за необоснованост, като в мотивите е направен подробен анализ на доказателствата по делото в тяхната съвкупност и последователност и съдебният акт отговаря изцяло на изискванията на чл. 305 ал. 3 от НПК.

При безспорно установената фактическа обстановка и при наличие на категорични доказателства относно авторство на деянието, материалният закон е приложен правилно и са установени всички елементи от обективна и субективна страна на престъпния състав на чл. 354а ал. 1 изр. 1 предложение 4 от НК.

Не е допуснато нарушение и при приложение на разпоредбите на чл. 25 от НК, чл. 23 от НК, чл. 59 от НК и чл. 68 от НК.

Основната претенция на жалбоподателя е свързана с размера на наложените наказания, като се иска изменение на съдебния акт чрез приложение на разпоредбата на чл. 55 от НК и намаляване размера на наказанието „лишаване от свобода“ под законоустановения минимум в правната норма на чл. 354а от НК, както и приложение разпоредбата на чл. 55 ал. 3 и ал. 2 от НК по отношение на наказанието „глоба“. Конкретни доводи в тази насока не са изложени в жалбата пред настоящата инстанция.

При провеждане на диференцираната процедура по гл. 27 от НПК наказанието „лишаване от свобода“ е индивидуализирано по правилата на чл. 54 от НК в размер на 3 години, което след редукцията по чл. 58 а от НК е определено за изтърпяване наказание от 2 години „лишаване от свобода“, като е наложено и задължителното кумулативно наказание „глоба“ в минималния предвиден размер от 5 000.00лв.

Критериите, от които се води съдът при определяне на вида и размера на наказанието са категорично и ясно посочени в правната норма на чл. 54 от НК, като са поставени в зависимост от конкретната степен на обществена опасност на деянието и дееца, т.е съдът е задължен да прецени не само личността на дееца, но и характеристиките на самото деяние и степента, с която това деяние уврежда правнозащитени обществени отношения.

В случая не е налице основание за определяне на наказанието при условията на чл. 55 от НК, защото не са налице двете кумулативно предвидени предпоставки за това – нито са налице изключителни или многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства, нито най-ниското предвидено в закона наказание е несъразмерно тежко за дееца.

В конкретния случай правилно съдът е индивидуализирал наказанието при превес на смекчаващи отговорността обстоятелства, в конкретен размер под средния, който в случая е 5 години „лишаване от свобода“, към минималния, предвиден за това престъпление, т.е. на практика наказанието е определено при един съществен превес на тези смекчаващи отговорността обстоятелства. При тази индивидуализация като такива обстоятелства са посочени младата възраст на подсъдимия К., добрите му характеристични данни, ниската стойност на вещите предмет на престъплението и критичното му отношение към деянието, които категорично не са нито многобройни, нито изключителни по своя характер и не обосновават приложението на чл. 58а ал. 4 от НК.

В тази връзка считам, че ниската стойност на наркотичните вещества, която не е пазарна, а нормативно определена от държавата цена, неправилно е посочена като смекчаващо отговорността обстоятелство, защото в случая от значение е не стойността, а количеството на наркотичното вещество, което в случая не е малко, защото от него могат да се изработят от 41 до 83 бр. цигари с марихуана, т.е. налице е едно сериозно количество, предназначено за разпространение, поради което предметът на престъпление не следва да се цени като такова обстоятелство.

Съгласна съм, че младата възраст на подсъдимия (20 години) е факт, който следва да бъде отчетен и е отчетен в достатъчна степен по настоящето дело при определяне на наказанието, но не е обстоятелство, което дава съществен превес на смекчаващите отговорността обстоятелства. Още по-

малко са налице основания да се приеме, че жалбоподателят е лице с добри характеристични данни, за което няма доказателства по делото. Цялостното поведение на подсъдимия, предходните му осъждания и механизмът на осъществяване на конкретното деяние водят до съвсем различен извод – още от непълнолетен, независимо от предприетите спрямо него действия за наказателно преследване, същият е държал и разпространявал наркотични вещества, дори и след като е бил осъден с влезли в сила съдебни актове за еднородни престъпления. Касае се за лице, за което тази дейност не е инцидентна, а е формиран трайно установен престъпен умисъл, което напълно противоречи на извода за добри характеристични данни.

На следващо място – фактът, че на 14.07.2022 г. е записан като студент за обучение във Факултета по обществени науки към Университет „Асен Златаров“ в гр. Бургас, също не е обстоятелство, смекчаващо неговата отговорност, доколкото с поведението и действията си същият сам се е лишил от възможност изобщо да започне обучението си в посоченото учебно заведение, защото непосредствено преди това записване и след него е задържан за извършване на престъпления, свързани с разпространение на наркотици. Поради това не задържането му под стража е попречило да продължи образованието си, а неговото собствено, съзнателно и трайно престъпно поведение. В случая приоритет следва да се даде на обществения интерес, доколкото престъплението му е насочено към увреждане на живота и здравето именно на други млади хора като него и това е установено от доказателствата по делото.

В мотивите към съдебния акт са обсъдени и отегчаващите отговорността обстоятелства, чиято тежест в конкретния случай е съществена и следва да бъде взета предвид при определяне на наказанието, като изводите за това са направени не само въз основа на криминогенната обстановка в страната и факта, че се касае безспорно за деяние с висока степен на обществена опасност, свързано с висок риск за общественото здраве. Красноречиви са и данните за личността на жалбоподателя, който преди настоящото деяние е осъждан с пет отделни влезли в сила съдебни акта, от които 4 бр. са свързани с държане на наркотични вещества, включително и с цел тяхното разпространение, а 1 бр. – с шофиране след употреба на наркотични вещества. Очевидно е, че наказателната репресия и наложените

наказания не са постигнали своята цел – да поправят и превъзпитат дееца, чиято престъпна дейност е продължила със сериозен интензитет. Поради това не са налице основания за проява на по-голяма снизходителност и намаляване на размера на наказанията чрез приложение на нормите на чл. 55 ал. 1, ал. 2 или ал. 3 от НК.

Предвид гореизложеното, моля да потвърдите постановената от БОС присъда, като правилна и законосъобразна.

АДВ. И.: Уважаеми апелативни съдии, поддържам изцяло въззивната жалба. По отношение на доводите, че първоинстанционната присъда е определена при превес на смекчаващи вината обстоятелства в размер на три години, редуцирана на две, отново съм съгласен, но считам, че присъдата би следвало да бъде изменена при многобройни смекчаващи обстоятелства, наличие на такива и определена по реда на чл. 55 НК.

Подсъдимият К. изтърпява в момента наказание „лишаване от свобода“ в затворническо общежитие „Ж.“, работи, липсват наказания за времето му на изтърпяване на присъдата в Затвора Бургас, затворническо общежитие „Ж.“. Смятам, че си е взел поука и поведението му през времето на изтърпяване на настоящата присъдата, която търпи в Затвора Бургас е дало резултат и би следвало да му се даде шанс да бъде намалено наказанието му и приложен чл. 55 от НК. Ако сте обърнали внимание, той си е заплащал стриктно всички глоби, наложени по предходните осъждания, всички разноски по досъдебните и съдебните производства. Не че това е някакво геройство, но явно има стремеж при него за положително отношение към реда в държавата, въпреки че настоящото му деяние е престъпление, което е извършил и не е никак маловажно.

Акцентираща се върху големия брой цигари, които могат да се произведат от марихуаната, която е намерена у него. Четиридесет цигари по 5 лв. на пазара са 200 лв. Не че 200 лв. са малко, но не са и много. Знаем държане на килограми марихуана, килограми метамфетамин и други такива, с цел разпространение сред много лица. Тук кръгът на лицата са негови познати, приятели, на едните е продавал, на другите е подарявал. Изобщо малка организирана групичка са си били, със снабдител Н. К.. Това, разбира се, не го оправдава, тъй като това е престъпление против здравеопазването. В

нашата държава марихуаната е забранена, след като е забранена, не следва да се толерира нейната употреба и разпространение. Но видно от справката, той също е употребявал марихуана, след като е заловен и осъден за управление на МПС след употреба на наркотични вещества, а именно марихуана.

Надявам се периодът, през който е в затвора, да е изиграл положителна роля. Аз знам, че такива осъдени като него ги тестват поС.но за наличие на наркотични вещества. Не сме искали събиране на такива доказателства, но ако имаше такава справка, знам, че прокуратурата щеше да я приложи за такива наказания: за употреба на наркотични вещества, за незаконна употреба на мобилни телефони и т.н. Такава справка няма. Аз съм разговарял със служителите в затворническото общежитие, поведението му е примерно, работи.

Моля да измените присъдата, като определите наказанието под минимума, по смисъла на чл. 55 от НК. Моля да не бъде налагано кумулативно наложеното наказание „глоба“, тъй като това ще се отрази върху неговото семейство. Той в момента не може да я плати, майка му трябва да я плати. Или ако все пак решите, че е необходимо налагане на глоба, тя да бъде в по-малък размер – примерно 1000 лв. - 2000 лв., по реда на чл. 55 НК.

Съдът дава право на лична защита на подсъдимия.

ЛИЧНА ЗАЩИТА НА ПОДСЪДИМИЯ К.: Нямам какво да допълня към казаното от моя защитник. Съжалявам за постъпките си. Виновен съм. Ако е възможно присъдата да бъде намалена.

Съдът приключва съдебните прения и дава последна дума на подсъдимия.

ПОСЛЕДНА ДУМА НА ПОДСЪДИМИЯ К.: Ако е възможно да ми бъде намалено наказанието.

Съдът се оттегля на тайно съвещание.

Съдът след тайно съвещание, счете делото за изяснено и обяви на

страните, че ще произнесе решението си в предвидения от закона срок, за което съгласно чл. 340, ал. 2 от НПК, ще се съобщи писмено на страните.

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Заседанието приключи в 09,55 часа.

Председател: _____

Секретар: _____